

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Farkaša a sudcov JUDr. Martina Piovartsyho a JUDr. Štefana Harabina na neverejnom zasadnutí konanom dňa 14. marca 2016 v Bratislave v trestnej veci proti obvinenému **Ing. Ľ. V.** pre pokračovací zločin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. a pokračovací zločin skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák., **o sťažnosti obvineného Ing. Ľ. V.** proti uzneseniu sudcu Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica zo 7. marca 2016, sp. zn. BB-4T 3/2016 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť obvineného Ing. Ľ. V. **sa z a m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky podal dňa 18. februára 2016 (v lehote 20-tich pracovných dní podľa § 76 ods. 2, resp. ods. 4 Tr. por.) na špecializovanom trestnom súde obžalobu na obvineného Ing. Ľ. V. pre skutky právne kvalifikované ako pokračovací zločin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. a pokračovací zločin skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. formou spolupáchatelstva podľa § 20 Tr. zák., ktorých deliktov sa mal dopustiť spolu s ďalšími štyrmi osobami, skutkami opísanými pod bodmi I./ a II./ citovanej obžaloby.

So zreteľom na to, že obvinený je v predmetnej trestnej veci už od štádia prípravného konania stíhaný väzobne (od 28. októbra 2014), bolo povinnosťou súdu, na ktorom bola podaná obžaloba, rozhodnúť o väzbe obvineného prednostne a urýchlene, najneskôr však tak, aby postupom podľa § 76 ods. 3 alebo ods. 4 Tr. por. došlo k právoplatnému rozhodnutiu o väzbe do uplynutia lehoty, ktorá by bola základnou alebo predĺženou lehotou väzby v prípravnom konaní (§ 238 ods. 3 Tr. por.).

Špecializovaný trestný súd uznesením zo 7. marca 2016, sp. zn. BB-4T 3/2016 riadiac sa citovaným ustanovením § 238 ods. 3 Tr. por. rozhodol, že obvineného Ing. Ľ. V. ponecháva vo väzbe z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. a/, písm. c/ Tr. por., t. j. z rovnakých dôvodov, ktoré sa uplatnili už pri ostatnom rozhodnutí špecializovaného trestného súdu, resp. Najvyššieho súdu Slovenskej republiky o jeho väzbe z 23. februára 2016.

Podľa § 80 ods. 1 písm. c/ Tr. por. špecializovaný trestný súd rozhodol, že väzbu obvineného nenahrádza dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Proti tomuto uzneseniu podal obvinený hneď po jeho vyhlásení na neverejnom zasadnutí sťažnosť, ktorú do času rozhodovania najvyššieho súdu bližšie písomne neodôvodnil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd sťažnostný, na podklade riadne a včas podanej sťažnosti obvineného Ing. Ľ. V., preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. por. správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým podal sťažnosť, ako i konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia a zistil, že prvostupňový súd rozhodol v predmetnej veci správne a v súlade so zákonom.

Prvostupňový súd rozhodujúci o väzbe po podaní obžaloby vyššie naznačeným postupom podľa § 238 ods. 3 Tr. por., ktorý nadväzuje na zákonnú úpravu v § 76 ods. 3, ods. 4 Tr. por., konal súladne s ustanovením § 302 ods. 2 a § 304 ods. 2 Tr. por., keď umožnil obvinenému uplatniť jeho zákonné právo byť vypočutý v konaní o väzbe po podaní obžaloby, pričom rozhodol vecne správne, keď obvineného Ing. Ľ. V. ponechal vo väzbe z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. a/, písm. c/ Tr. por. Senát špecializovaného trestného súdu potom svoje rozhodnutie konzekventne a vyčerpávajúcim spôsobom odôvodnil, Najvyšší súd Slovenskej republiky si jeho právnu argumentáciu plne osvojil a na túto poukazuje bez toho, aby ju bolo potrebné opakovať.

Nie je možné akceptovať výhrady obvineného o neexistencii konkrétnych skutočností, z ktorých vyplývajú obavy z útekového konania a z pokračovania v trestnej činnosti, zakladajúce dôvody väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a/, písm. c/ Tr. por.

Útekovú väzbu podľa §71 ods. 1 písm. a/ Tr. por. je aj naďalej opodstatnené zakladať na poznatkoch týkajúcich sa opakovane menených, značne nedôveryhodných tvrdení

obvineného, ohľadom svojho trvalého bydliska, dostatočne konkretizovaných v odôvodnení napadnutého uznesenia.

V súvislosti s väzobným dôvodom podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por. treba okrem poukazu na príslušnú časť odôvodnenia napadnutého uznesenia a predchádzajúcich rozhodnutí o väzbe zvýrazniť, že rozsiahlej majetkovej trestnej činnosti s prepojením aktivít aj do Českej republiky sa mal obvinený dopúšťať po dlhšiu dobu spolu s ďalšími osobami.

Vo vzťahu k dohľadu probačného a mediačného úradníka je treba uviesť, že prvostupňový súd sa s otázkou prípadnej substitúcie väzby zaoberal a posúdil vecné aspekty možnosti nahradenia väzby.

S prihliadnutím na povahu a závažný charakter trestnej činnosti, pre ktorú je obvinený Ing. Ľ. V. trestne stíhaný, dospel prvostupňový súd k správne záveru, že v predmetnom prípade nahradenie väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka nie je dostatočnou zárukou, pretože neodstraňuje obavu, že menovaný sa v prípade jeho prepustenia na slobodu nedopustí konania predpokladaného ustanovením § 71 ods.1 písm. a/, písm. c/ Tr. por. Preto dohľad probačného a mediačného úradníka nad obvineným súd správne neuložil.

Na podklade týchto skutočností Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že sťažnosť obvineného Ing. Ľ. V. nie je dôvodná, a preto ju podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 14. marca 2016

**JUDr. Pavol F a r k a š, v. r.
predseda senátu**

Za správnosť vyhotovenia : Mgr. Zuzana Vojtelová